

POSTANOWIENIE

Dnia 4 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.,
w sprawie **D. W.**,
skazanego z art. 279 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, w dniu 4 września 2024 r.,
kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu
z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. akt II Ka 173/22,
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Sieradzu
z dnia 27 lipca 2020 r., sygn. akt II K 41/19,

p o s t a n o w i ł:

- 1. oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;**
- 2. kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym obciążyć skazanego D. W.**

[PGW]

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Sieradzu wyrokiem z dnia 27 lipca 2020 r., sygn. akt II K 41/19, uznał D. W. za winnego tego, że:

I. w okresie od 30 listopada do 1 grudnia 2017 roku w miejscowości G., woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu z M. D. i I. J. oraz inną nieustaloną osobą, co do której materiały wyłączono do odrębnego postępowania dokonał zaboru w celu

przywłaszczenia dwóch przyczep ze zintegrowanymi agregatami prądotwórczymi o nazwie F. koloru szarego i G. koloru żółtego o nr rej. [...] i [...] o łącznej wartości 91400 zł, działając na szkodę K. B.,

tj. przestępstwa z art. 278 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności;

- ciągu przestępstw określonych w art. 279 § 1 k.k., popełnionych wspólnie i w porozumieniu z M. D. i I. J. , polegających na tym, że:

II. w okresie od 23 stycznia 2018 roku do 24 stycznia 2018 roku w miejscowości O., gm. Ł., woj. [...], po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zaparkowanego przed posesją samochodu osobowego marki B. o nr rej. [...] o wartości 17000 zł, na szkodę K. i E. P.;

III. w okresie od 1 lutego 2018 roku do dnia 2 lutego 2018 roku w miejscowości Ł., po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki B.1. o nr rej. [...] o wartości 29.000 zł na szkodę M. R.;

IV. w okresie od 2 lutego 2018 roku do dnia 3 lutego 2018 roku, w miejscowości Ł., woj. [...], po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zaparkowanego przed posesją samochodu osobowego marki B.2. o nr rej. [...] o wartości 23100 zł na szkodę M. L.;

V. z 4/5 lutego 2018 roku w miejscowości Ł., woj. [...], po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń, dokonał zaboru w celu przywłaszczenia zaparkowanego przed posesją samochodu osobowego marki T. o nr rej. [...] o wartości 141900 zł na szkodę A. i R. K.;

VI. w okresie od 6 lutego 2018 roku do dnia 7 lutego 2018 roku w C., woj. [...], po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki T.1. o nr rej. [...] o wartości 43700 zł na szkodę B. P.;

VII. w okresie od 8 lutego 2018 roku do dnia 9 lutego 2018 roku w C., woj. [...], po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki L. o nr rej. [...] o wartości 91000 zł na szkodę M. G.;

VIII. w okresie od 4 do 5 lutego 2018 roku w miejscowości P., woj. [...], po uprzednim pokonaniu zabezpieczeń dokonał zaboru w celu przywłaszczenia samochodu osobowego marki T.2. o nr rej. [...] o wartości 76900 zł wraz z

pozostawioną w samochodzie plombownicą, kluczami i nawigacją samochodową o wartości 300 zł, lusterkiem z wideo rejestratorem o wartości 200 zł działając na szkodę M. i A. C.;

za który, na podstawie art. 279 § 1 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzono mu karę 3 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- ciągu dwóch przestępstw określonych w art. 306 k.k., popełnionych wspólnie i w porozumieniu z I. J. , polegających na tym, że:

IX. w dniu 25 kwietnia 2017 roku w miejscowości G., woj. [...], przerobił numer identyfikacyjny VIN samochodu marki O. o nr rej. [...] w ten sposób, że w miejsce pola numerowego VIN - po wcześniejszym wycięciu oryginalnego, pierwotnego oznaczenia znajdującego się na pionowej powierzchni prawego progu kabiny pojazdu - wspawał tabliczkę znamionową przedstawiającą numer identyfikacyjny V.;

X. w okresie od listopada do grudnia 2017 roku w miejscowości N., woj. [...] przerobił numer identyfikacyjny VIN samochodu marki A. o nr rej. [...] należącego do S. W. w ten sposób, że w miejsce pola numerowego VIN po wcześniejszym wycięciu oryginalnego - pierwotnego oznaczenia wspawał nową tabliczkę znamionową przedstawiającą inny numer VIN,

za który, na podstawie art. 306 k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k., wymierzono mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

XI. w okresie od listopada 2017 roku do stycznia 2018 roku w miejscowości W., woj. [...], wspólnie i w porozumieniu z I. J. , pomógł w ukryciu rzeczy uzyskanej z kradzieży z włamaniem w postaci samochodu osobowego marki A.1. o nr rej. [...] poprzez zdemontowanie w/w samochodu na części,

tj. przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., za które wymierzono mu karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

XII. uniewinnił od zarzutu popełnienia przestępstwa z art. 291 § 1 k.k., które miało polegać na tym, że w grudniu 2017 roku w miejscowości N., woj. [...], pomógł w ukryciu rzeczy uzyskanej z czynu zabronionego w postaci samochodu osobowego marki A.2. o nieustalonych numerach rejestracyjnych poprzez przechowywanie w/w pojazdu na terenie posesji w N.

W dalszej części sentencji wyroku Sąd Rejonowy uznał D. W. za winnego tego, że:

XIII. w dniu 28 listopada 2017 roku w miejscowości M., woj. [...], działając wspólnie i w porozumieniu z M. D. , K. K. i M. G. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, usiłował doprowadzić P. S.A. z siedzibą w W. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że M. G. wprowadził w błąd pracownika P. podając nieprawdziwe okoliczności będące podstawą do wypłaty odszkodowania AC z tytułu kradzieży samochodu osobowego marki B.4. o nr rej. [...] należącego do K. G. oraz pozorując kradzież z włamaniem do w/w pojazdu, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na odmowę wypłaty odszkodowania AC z tytułu szkody nr [...] przez ww. firmę,

tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które – na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. – wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności;

XIV. w marcu 2016 roku w S., woj. [...] działając wspólnie i w porozumieniu z M. D. oraz w celu osiągnięcia korzyści majątkowej usiłował doprowadzić A. 4. do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w ten sposób, że M. D. wprowadziła w błąd pracownika ubezpieczyciela podając nieprawdziwe okoliczności będące podstawą do wypłaty odszkodowania AC z tytułu kradzieży samochodu osobowego marki B.5. o nr rej. [...] oraz pozorując kradzież z włamaniem do ww. pojazdu, lecz zamierzonego czynu nie dokonał z uwagi na odmowę wypłaty odszkodowania AC z tytułu szkody nr A.6. przez ww. firmę,

tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które – na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. – wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności;

XV. w dniu 18 września 2014 roku w miejscowości K., gm. C., woj. [...] działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz wspólnie i w porozumieniu z M. P. stworzył pozorne zdarzenie drogowe polegające na kolizji kierowanego przez siebie zestawu pojazdów w postaci samochodu osobowego marki R.1. nr rej. [...] wraz z przyczepą nr rej. [...] oraz znajdującym się na niej motocyklem marki S. nr rej. [...] z samochodem osobowym marki A.7. o nr rej. [...] kierowanym przez M. P. , a następnie złożył wniosek o wypłatę odszkodowania, wprowadzając w błąd przedstawiciela firmy ubezpieczeniowej co do okoliczności zdarzenia, usiłując doprowadzić L. SA Oddział w Polsce z siedzibą w W. (obecnie A. 4. z siedzibą w

W.) do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w kwocie 15200 zł, lecz zamierzonego celu nie osiągnął z uwagi na odmowę wypłaty odszkodowania przez ww. ubezpieczyciela

tj. przestępstwa z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k., za które – na podstawie art. 14 § 1 k.k. w zw. z art. 286 § 1 k.k. – wymierzono mu karę roku pozbawienia wolności.

Sąd pierwszej instancji, na podstawie art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 25 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k., połączył jednostkowe kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego D. W. i w ich miejsce wymierzył mu karę łączną 4 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, zaliczając na jej poczet okres zatrzymania i tymczasowego aresztowania.

Na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych M. D. i D. W. solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- a) K. B. kwoty 91900 złotych,
- b) K. P. i E. P. (solidarnie) kwoty 17000 tysięcy złotych,
- c) T. 4. Sp. z o.o w W. kwoty 141900 złotych, z zastrzeżeniem solidarnej odpowiedzialności z II. J. skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Sieradzu z dnia 25.04.2019 r. w sprawie II K 156/19,

a ponadto, na podstawie art. 46 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonych M. D. i D. W. solidarny obowiązek naprawienia szkody poprzez zapłatę na rzecz pokrzywdzonych:

- a) A. K. kwoty 4026,06 złotych,
- b) P. z/s w W. kwoty 53623,14 złotych.

Od tego wyroku apelację wniósł obrońca oskarżonego, który zaskarżając wyrok w części dotyczącej D. W. i podnosząc zarzuty błędów w ustaleniach faktycznych oraz naruszenia przepisów postępowania, mającego istotny wpływ na treść orzeczenia (art. 5 § 2 k.p.k., art. 7 k.p.k., art. 8 k.p.k., art. 410 k.p.k. oraz 424 k.p.k., art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, art. 170 § 1 pkt 2, 5 i 6 k.p.k., art. 424 § 1 k.p.k. w zw. z art. 410 k.p.k. – wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzuconych i przypisanych mu w treści sentencji

orzeczenia czynów, względnie uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Sieradzu.

Sąd Okręgowy w Sieradzu wyrokiem z dnia 14 listopada 2023 r., sygn. akt II Ka 173/22, zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że jako podstawę prawną orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności przyjął art. 85 § 1 k.k. i art. 86 § 1 k.k. w brzmieniu obowiązującym do dnia 23 czerwca 2020 r. w zw. z art. 4 § 1 k.k. oraz uchylił rozstrzygnięcie dotyczące środka kompensacyjnego w części nakładającej na oskarżonego D. W. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz A. K. kwoty 4026,06 zł oraz P. SA z/s w W. kwoty 53623,14 zł solidarnie z oskarżonym M. D. . W pozostałym zakresie w części zaskarżonej w odniesieniu do oskarżonego D. W. wyrok utrzymał w mocy.

Wyrok Sądu odwoławczego został zaskarżony kasacją przez obrońcę skazanego, który podniósł zarzut naruszenia przepisów postępowania, które miało podstawowy wpływ na treść orzeczenia, to jest art. 2 § 2 k.p.k., art. 4 k.p.k., art. 7, art. 410, art. 424 k.p.k., art. 442 k.p.k., art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności, oraz art. 433 § 2 k.p.k. w związku z art. 457 § 3 k.p.k. w związku z art. 7, 410, 424 k.p.k. w kontekście naruszenia przez Sąd I instancji art. 170 k.p.k., polegającego na:

a) braku przeprowadzenia rzetelnego procesu, w rozumieniu art. 6 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który to proces musi nie tylko gwarantować równość praw i obowiązków, ale także i przede wszystkim realizować uprawnienia strony w zakresie inicjatywy dowodowej, dążąc do bezpośredniego celu – ustalenia prawdy materialnej;

b) nieprzeprowadzeniu, względnie skrajnie wadliwym przeprowadzeniu kontroli odwoławczej wyroku Sądu Rejonowego w Sieradzu, II Wydziału Karnego, z dnia 27 lipca 2020 roku, w sprawie II K 41/19, w szczególności w zakresie zarzutów, dotyczących naruszenia art. 170 k.p.k., poprzez:

- zignorowanie wiążących Sąd Okręgowy wskazań Sądu Najwyższego, zawartych w treści wyroku z dnia 26 maja 2022 roku, w sprawie II K.K. 413/21;
- nielogiczne, sprzeczne z zasadami doświadczenia życiowego oraz przepisami Kodeksu postępowania karnego oddalenie wniosków dowodowych, a to w zakresie

złożonych w dniu 1 lutego 2023 roku (na rozprawie apelacyjnej) wniosków o dopuszczenie dowodu z zeznań świadków – M. D. , M. D. 1, A. W. oraz M. P. na okoliczność przebiegu zdarzeń, zarzuconych i przypisanych skazanemu jako przestępstwa;

- oddalenie wniosku o wezwanie M. G., z uwagi na rzekome „niezłożenie wniosku w toku postępowania sądowego”;

- nieodniesienie się, względnie wadliwe odniesienie się do treści zarzutów i wniosków apelacji, uzupełnionych w toku rozprawy apelacyjnej. Nie jest bowiem dopuszczalna sytuacja, gdy „Sąd odwoławczy odniesie się zbiorczo zarówno do zarzutów naruszenia przepisów postępowania, jak i związanych z dokonaniem w sprawie błędu w ustaleniach faktycznych” (k. 8 uzasadnienia).

Na podstawie tak sformułowanego zarzutu autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu Okręgowego w Sieradzu, II Wydziału Karnego oraz o przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania

Prokurator w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Kasacja jest oczywiście bezzasadna, co uprawniało do jej oddalenia na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Odnosząc się do pierwszego aspektu sformułowanego zarzutu należy wskazać, że Sąd odwoławczy, ponownie rozpoznając sprawę, miał na uwadze treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 26 maja 2022 r., sygn. akt II KK 413/21, uchylającego wyrok Sądu odwoławczego. Podstawą merytoryczną orzeczenia kasacyjnego było stwierdzenie przez Sąd Najwyższy braku rzetelności rozpoznania apelacji obrońcy D. W. w zakresie zarzutów związanych z postępowaniem dowodowym (oddalenie wniosków o przesłuchanie R. W. i S. S.) oraz rozstrzygnięć co do środków kompensacyjnych orzeczonych na rzecz A. K. oraz P. w W.

W tym kontekście należy zauważyć, że Sąd odwoławczy, uzupełniając postępowanie dowodowe, dopuścił dowód z zeznań ww. świadków tj. R. W. i S. S., jednakże dowody te nie wniosły nic nowego do sprawy, albowiem pierwszy ze świadków odmówił składania zeznań, zaś drugi zaprzeczył, aby miał wiedzę na

temat przechowywania czy rozbierania samochodów w blaszanym garażu znajdującym się za budynkiem mieszkalnym na posesji, na której mieszkał. Ponadto Sąd *ad quem* uchylił rozstrzygnięcia dotyczące środka kompensacyjnego w części nakładającej na oskarżonego D. W. obowiązek naprawienia szkody wyrządzonej przestępstwem poprzez zapłatę na rzecz A. K. kwoty 4026,06 zł oraz P. SA z/s w W. kwoty 53623,14 zł, co wyraźnie świadczy o rzetelności kontroli instancyjnej, której rezultatem była zmiana wyroku Sądu I instancji na korzyść D. W. Oczywiście błędne jest zatem twierdzenie obrońcy skazanego, jakoby Sąd odwoławczy, ponownie rozpoznając sprawę, zignorował wskazania Sądu Najwyższego wynikające z powołanego wyroku.

Jeśli zaś chodzi o inicjatywę dowodową przez Sądem II instancji przy ponownym rozpoznaniu sprawy, to – wbrew twierdzeniom wyrażonym w kasacji – Sąd *ad quem* oddalając wniosek dowodowy o przesłuchanie M. D., M. D.1, A. . oraz M. P. na rozprawie w dniu 7 listopada 2023 r. (k. 1643 i n.) nie stwierdził, że osoby te w toku postępowania sądowego przesłuchiowano w charakterze świadków, lecz podkreślił, iż były one współoskarżonymi w sprawie, którzy faktycznie nie przyznali się do zarzucanych im czynów, pozostających w związku z czynami zarzucanymi D. W. Sąd ten miał podstawy, by uznać, że w złożonym wniosku dowodowym nie wskazano na żadne nowe okoliczności, które mogłyby mieć znaczenie dla sprawy oskarżonego D. W., zaś twierdzenia obrońcy tego skazanego zawarte w kasacji sprowadzają się w tym zakresie jedynie do zanegowania tego stanowiska, bez wykazania jego wadliwości. Co więcej, obrońca skazanego sam wskazał, że dowody te zostały zawnioskowane „na okoliczność przebiegu zdarzeń, zarzucanych i przypisanych skazanemu jako przestępstwa” (s. 2 kasacji), co nie sposób uznać za rzetelną, a tym bardziej zawierającą element nowości tezę dowodową

Jeśli chodzi o oddalenie wniosku dowodowego o przesłuchanie biegłego z zakresu mechanoskopii M. G., to próżno w postanowieniu Sądu odwoławczego z dnia 7 listopada 2023 r. szukać wskazanego w kasacji stwierdzenia, że podstawą tego rozstrzygnięcia było „niezłożenie wniosku w toku postępowania sądowego”. Podstawą tego rozstrzygnięcia było bowiem uznanie, że brak jest podstaw do powzięcia wątpliwości co do jakości opiniowania tego biegłego, o których mowa w

art. 201 k.p.k., co dopiero implikowałoby potrzebę dopuszczenia dowodu z uzupełniającej opinii tego biegłego. Warto też zauważyć, że Sąd Okręgowy w Sieradzu rzetelnie i szczegółowo odniósł się do tego zagadnienia również w uzasadnieniu swego wyroku (s. 19-20).

Ostatni aspekt sformułowanego zarzutu, w którym w ogólny sposób zakwestionowano jakość kontroli instancyjnej nie poddaje się weryfikacji jego zasadności wobec braku uszczegółowienia tej części zarzutu w uzasadnieniu kasacji. Wolno jedynie zwrócić uwagę na to, że pomiędzy jakością rozważań Sądu odwoławczego a treścią kasacji występuje rażąca dysproporcja w stopniu szczegółowości i spójności wyводу, na korzyść orzeczenia Sądu *ad quem*, co koresponduje z wcześniejszymi uwagami wskazującymi na rzetelność i kompleksowość argumentacji tego Sądu.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k., kosztami procesu w postępowaniu kasacyjnym obciążając skazanego D. W.

[J.J.]

[ms]